

פעולה לשבת – שמות – הרוחניות שמבעד לגוף

1. פתיחה- סבב: שכל אחד מהחניכים יגיד למה ההורים שלו קראו לו כמו שהם קראו לו. אחרי שנגמר הסבב הזה, אפשר לשבט שזה מתאים לו לשאול שאלה נוספת: האם המשמעות הרוחנית של השם שלך מלווה אותך בחיך? מתאימה לך לדעתך? כן, לא, למה?
2. נחשוב ונדון יחד עם החניכים – האם כשהורים שלנו קראו לנו בשם, הם רצו לסמל לנו מטרה, להתוות לנו דרך? האם יש משמעות נוספת שאני מעניקה לחיים שלי מעבר למה שאני רגילה מהיום יום – ביה"ס, חוג, ש"ב, ארוחת ערב סדרה וללכת לישון? כיצד היום אנחנו ממשיכים לכוון עצמנו למשמעות רוחנית בחיים?
3. לימוד: בפרשת שמות אנחנו מכירים לראשונה את משה רבינו, כתינוק, ונקרא על תחנה משמעותית ביותר בחייו, התחנה בה הוא נמשה מהמים, ולפיכך נקרא בשמו: משה. מה המשמעות של השם הזה? קטע לימוד מצורף בדף הבא.
4. לכל אחד מאיתנו נתן שם בילדותנו, עם משמעות רוחנית שהורינו רצו שתלווה אותנו בחיינו. השם הוא כמו סמל וסימן – לאן להמשיך ללכת? לאן לכוון את דרכי? איזה בחירות אני בוחרת, ואיזה נערה אני הופכת להיות. גם עלינו להמשיך להציב לנו סימנים וסמלים בדרך. כמו שלטים שיכוונו אותנו לדרך הנכונה, ויעניקו לנו משמעות רוחנית מעבר לקיום הבסיסי והיומיומי....

שבת שלום מחדר השאלות!

לשאלות הערות ומחשבות על הפעולה – שלחו לנו הודעה באינסטגרם או בטיקטוק של חדר השאלות!
יש לכם במקרה שאלה לא פתורה? על הפעולה, או בכלל? אנחנו כאן בשבילכם – גם בוואטספ!
שלחו הודעה 02-3764999!

פרשת שמות/ הרב יהודה עמיטל

השם מורה בדרך כלל על מהותו של האדם. משה נקרא בשמו "כי מן המים משיתהו", ומבאר המהר"ל: מנקודת מבט חיצונית נראה לנו כאילו הדברים החומריים הם יציבים ולעומתם הדברים הרוחניים דומים בעינינו חסרי יציבות ומרחפים באויר. לאמתו של דבר המצב הפוך: דווקא הדברים הרוחניים הם קבועים ובלתי משתנים ואילו הדברים החומריים - למרות חוזקם החיצוני - פושטים צורה ולובשים צורה.

המים, מצד טבעם, מסמלים משהו פיזי, חומרי, חסר יציבות, הנע ממקום למקום. משייתו של משה מן המים מסמלת איפוא את ההינתקות מן החומריות והמעבר לעולם הרוחני. גם בשעה שמשה עסוק בדברים חומריים, אין הוא נתון להשפעתם. מכאן, יכולתו לזכות לנבואה בכל עת, בניגוד לנביאים אחרים. וכמאמר הרמב"ם בהלכות יסודי התורה (ז, ו):

"כל הנביאים אין מתנבאין בכל עת שירצו, משה רבינו אינו כן אלא בכל עת שיחפוץ - רוח הקודש לובשתו... לפיכך מתנבא בכל עת, שנאמר 'עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם'... הא למדת שכל הנביאים כשהנבואה מסתלקת מהם חוזרים לאהלם שהוא צורכי הגוף כולם כשאר העם"...

שמו של משה מרמז איפוא על מהותו המיוחדת, אדם שמשוי מן החומריות וכולו נתון לרוחניות. כמאמר הפסוק (שמות ד, כ) 'וירכבם על חמור' - היינו, משה "רוכב" מעל החומריות ומתעלה עליה.

בנוסף למשה, זכו עוד שניים להתגבר על החומריות. אברהם אבינו, ש"חבש" וכבש את רגשותיו החומריים בשעה שהלך לעקוד את בנו, ומלך המשיח עליו נאמר ש"עני הוא ורכב על חמור".

(דף הלימוד מובא מתוך בית המדרש האלקטרוני-הר עציון)

שאלה למחשבה עם החניכים: כיצד סיפור משה בתיבה, ומשיתו מן המים, מסמל את מהותו הרוחנית של משה רבינו?